Ч. 104. Четвер 18 (31) мая 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата

у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік	К 4·80
на пів року	„ 2·40
на чверть року	„ 1·20
місячно . . .	„ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К 10·80
на пів року	„ 5·40
на чверть року	„ 2·70
місячно . . .	„ —·90

Поодиноке число 6 с.

До ситуациї.

Віденьска ґазета урядова оголосила слідуюче відручне письмо цісарске:

Любий кн. Гогенльоге-Шіллінґсфіршт!

Залагоджуючи подану Мені просьбу Вашу, виджу ся спонуканим приняти ласкаво димісию цілого Мого кабінету для королівств і країв репрезентованих в Раді державній. До хвилї утвореня нового кабінету будете Ви як і всї члени дотеперішного кабінету вести дальше урядоване.

Відень 26 мая 1906 р.

Франц Йосиф в. р.

Гогенльоге в. р.

Ситуация, яка витворила ся внаслідок зробленої Короною уступки Мадярам і спонуканої тим димісиї кабінету кн. Гогенльогого, єсть так грізна, що рівнає ся вже кризї державній; міністерство, парлямент, реформа виборча сходять в виду неї самі окремо на другий плян. Ситуацию характеризують найлїпше слідуючі вісти, які доси наспіли з Відня:

Як зачувати, на конференциях проводирів клюбів, в котрих взяли участь всї партиї крім Всенїмців, заявлено ся за скликанєм засїданя палати послів на нинї. Конференция установила субкомітет з осьми членів, даючи єму поручене сформулувати о с т р е п и л ь н е в н е с е н є, в котрім має бути заняте становище супротив політичної ситуациї. Субкомітет мав предложити то внесенє новій конференциї проводирів клюбів, котра відбула ся вчера о 7 год. вечером. Проводирі клюбів мають постарати ся о одноголосне принятє того внесеня на нинїшнім засїданю палати. К о л и б и в н а с л ї д о к в і д р о ч е н я п а л а т и п о с л і в н е м о ж л и в о б у л о в і д б у т и н и н ї з а с ї д а н є, предсїдателї клюбів мають вплинути на членів своїх клюбів, щоби в с ї ч л е н и в и б р а н і д о Д е л е ґ а ц и й з л о ж и л и м а н д а т и д е л е ґ а ц и й н і.

Вчера о пів до 5 год. по полудни зібрав ся підкомітет зложений з 8 членів в цїли виготовленя резолюциї, котра в видї пильного внесеня має бути предложена на нинїшнім засїданю палати послів. То пильне внесенє виготовлене пос. Катрайном і товаришами звучить: „Висока Палата зволить ухвалити: Палата послів протестує рішучо против того, щоби законно оголошена спільна тарифа митова і окуплений многими жертвами економічної натури сею частию монархії стан правний був змінений односторонно через поступованє Угорщини без згоди Ради державної. Палата послів висказує рішучо надію, що Радї державній не буде віднята через єї відроченє можливість в так критичній хвили берегти права парляменту та інтереси королївств і країв репрезентованих в Раді державній". — Внесенє то мають підписати проводирі всїх партий а пос. Катрайн буде мотивувати пильність внесеня. Впрочім має внесенє бути трактоване зі всїма в §. 42 предвидженими скороченями. — Не треба й казати, що се все призначене на той случай коли нинї відбуде ся засїданє палати; доси однак нема нї найменшої чутки, щоби посли були скликані на нинїшне засїданє.

Християньско-суспільний клюб відбув вчера засїданє, на котрім уповажнено предсїдателя дра Л ю е ґ е р а заявити ся за резолюцию ухваленою на конференциї предсїдателів клюбів. Дальше заявлено, що християньско-суспільний клюб буде поборювати як найенерґічнїйше і з цїлою безвзглядностию кожде правительство, котре би згодило ся на жаданя Угорщини. Наконець постановлено доти не у х в а л ю в а т и а н ї р е к р у т а а н ї с о т и к а н а с п і л ь н і в и д а т к и, доки договір з угорским президентом кабінету не буде зірваний.

К л ю б ц е н т р а по основній дискусиї над внутрішним положенєм політичним в и с к а з а в у с т у п а ю ч о м у п р е з и д е н т о в и м і н і с т р і в за єго становище супротив У г о р щ и н и п о в н е п р и з н а н є. Клюб впска-

На Волзї.

(З російского — Володим. Короленка).

(Конець).

Він встав і підійшов до громадки бесїдуючих. Єго довга, суха стать в старосьвітскім одязї і єго поважне лице впало сейчас всїм в очи.

— Ви сумніваєте ся? — спитав Димитрий Парфентєвич.

— Таки так, пане купче. Бо... Малий ось, каже, що може перехрестити ся цїлою рукою.

— Знаю, не говори непотрібно. Той малий дурак!

— То правда — сказав хтось тихо. — Ми всї того не розуміємо.

— Так... Ви того не розумієте. Але коли би ту спірну справу рішити так, як належить ся, то значить після письма сьвятого і висловів учених мужів, то річ дуже проста

Число слухачів збільшило ся. Всї слухали уважно і з напруженєм слів поважного і спокійного старця. Димитрий Парфентєвич не дав ся вивести з рівноваги загальною увагою, бо она не була для него нїчим новим. Лиш одна одинока слухачка звертала цїлу єго увагу на себе, а то — Груня. Він любив дочку на свій спосіб і єго строге, тверде серце болїло на вид єї безнастанних сумнівів, єї сумного вигляду. Він бажав їй щиро того блаженного спокою, який заволодів майже цїлком єго серцем. Але опір, який она все виявляла супротив єго впливу, будив в нїм бурю здержуваної лютости, яка в борбі з любовію для дочки звичайно була більша.

Груня сидїла тихо на своїм місци і ждала уважно на єго слова.

— Слухайте — почула сильний голос вітця — річ така: Коли він не має пальців на руцї, то не єго вина. Значить, Господь так дав, то була єго воля! Але чоловік не може жити не хрестячи ся. Не хрестячись він гірший як невірний татарин. А що він мусить хрестити ся правою рукою...

— Ну?...

— То мусить — говорив Димитрий Парфентєвич зупиняючись — то мусить пальцї в думцї зложити, після науки сьвятих Отців.

Товпа аж відсапнула з вдоволеня і полекші.

— Дякувати вам, купче!

— В думцї! Так добре.

— В думцї — очевидно.

— Так, оно так поможе...

Димитрий Парфентєвич поглянув на дочку. Що єму зависїло на тій згодї, на тій похвалї товпи! Але она, єго дочка, глядїла рівнодушно перед себе, немов би ті слова, які батько сказав, були для неї чимсь вже давно звістним, що на єї утомлену, хору душу не робило вже нїякого враженя.

Старий зморщив з невдоволенєм чоло і стояв випрямлений, між тим як розворушені подорожні все ще говорили о тій справі. Видко було, як неодно око ще заблищало і кілька разів ударив хтось серед палкої бесїди кулаком в стіл.

А пароход ніс громадку спорячих людий все дальше і дальше, а голосні їх бесїди відбивали ся від скалистих берегів ріки. Нараз стрімка гора, що доси замикала вид, уступила від берега і перед очима подорожних розпростерла ся далека рівнина. Сонце стояло як огнена куля на водї, сумерк летів від всходу мов легкими крилами понад поля, досягнув корабель і поволи все вкривав.

Нараз повставали мовчаливі доси Татари на західнім покладї і перейшли рівним кроком на горішний поклад.

Там познимали свої довгі кафтани і порозстеляли їх на покладї. Також познимали патинки і відтак вступили всї поважно на розстелену одежу. Заходяче сонце осьвічувало їх поважні лиця. Їх високі стати остро вирізували ся на яснім небі.

— Молять ся — сказав хтось тихо і кількох подорожних, що відділили ся від спорячих, наблизили ся до поруча горішного покладу. За ними пішли другі; поволи перестали всї спорити.

Татари стояли з блискучими очима і високо піднятими бровами і здавало ся, немов би они уносили ся душею аж там високо, де саме погасало денне сьвітло. Від часу до часу опускали на груди затиснені руки, клали ся на колїна і похиляли голови, накриті баранячими шапками, глубоко, глубоко до землї. Відтак знов випрямили ся і простягнули руки до сьвітла. Шептали незрозумілу і другим людям незвістну молитву.

— Дивіть — сказав один селянин і замовчав, не висказуючи своїх гадок.

зав дальше погляд, що кожде австрийске правительство має обовязок виступати против змагань Угорщини, стремлячих до одностороннної зміни спільних справ і що будуче правительство мусить звважати на то, що постійні уступки супротив угорских претенсий наражаючих силу держави на шкоду, підкопують повагу Корони, ослабляють династичні чувства населеня і промощують дорогу антипатріотичним і антидинастичним аґітациям. Клюб висказав дальше ожидане, що палата послів, відкладаючи на бік всякі спори, виступить однодушно в цїли стереженя прав і скріпленя сеї половини монархії супротив Угорщини та сполучить ся в енерґічній обороні, щоби відперти всї жаданя Мадярів, котрі вставляють на шкоду економічне добро, коли вже не єствоване держави. Клюб центра застерігає ся против того, щоби без палати послів або против волї парляменту видано які небудь зарядженя, що відносять ся до спільних справ обох половин монархії.

Молодоческий клюб — як доносить Slav. Corr. — відбув вчера перед полуднем засїдане, на котрім перевів основну дискусию над ситуациєю, яка настала в наслідок димісії кн. Гогенльогого. Вказано на конечність порозуміти ся з дружними клюбами в цїли одностайного поступованя в сїй справі. Ухвалено в виду важности положеня признати парляментарну комісию клюбу за постійну і поручити президиї, щоби у відповідній хвили розпочала переговори з ческими партиями в справі зложеня мандатів до Делеґаций. Ухвалено зложити мандати аж тоді, коли би Раду державну нагло відрочено і коли би уступили делеґати иньших партий так, що показала би ся конечність нового вибору членів делеґаций, отже й нового скликаня палати послів.

На засїданю нїмецкої партиї народної запротестовано рішучо против виключеня австрийскої леґіслятиви з управильненя спільних справ і піднесено, що в теперішній ситуациї зі взгляду на то, що нема спільних поборів митових і що не можуть бути управильнені спільні видатки, повинні ті спільні видатки, доки ще суть, бути покривані сумами, котрих висоту має означити депутация квотова після відношеня населеня. Партия народна застерігає ся катеґорично против того, щоби будуче правительство управильнило ту справу без участи австрийскої палати послів, а коли би то мало стати ся, заповідає зложене мандатів до Делеґаций своїх членів. Накопець ухвалено висказати жаль з причини уступленя кн. Гогенльогого.

Вісти політичні.

З Ради державно. — З Угорщини. — Подї в Росиї.

Конференциї предсїдателїв клюбів удало ся остаточно довести до того, що нинї відбуло ся засїдане палати послів. В слїдуючім подаємо звіт з того засїданя, о скілько доси насців: Саля засїдань і ґалериї були переповнені, коли президент палати ґр. Феттер відкрив засїдане і удїлив голосу пос. Катрайнови, котрий сказав, що відкликане вчерашного засїданя викликало невдоволене серед послів. Бесїдник описує знані події вчерашного дня і конференцию клюбів, заявляє однак, що признає, що президент дїлав в добрій вірі зі взгляду на відносини, які настали. — Президент Феттер: Я відкликав вчерашне засїдане, бо мав автентичну вість, що мінїстерство подало ся до димісиї і не явить ся в палаті. На порядку дневнім стояла дискусия над предложенями правительства а то противить ся звичаєви парляменту вести дискусию, коли правительство не може явити ся в палаті і брати участи. Якого небудь иньшого наміру я при тім зовсїм не мав; мушу то виразно сказати, бо не бракло голосів, котрі мому поступованю підсували иньші мотиви. — Опісля пос. Катрайн зголосив вже звістне внесенє і мотивував єго а відтак завела ся над тим внесеньм дискусия, в котрій промавляли пос. Кльофач і Дершата. Кльофач заявив іменем ческих радикалів, що они не будуть голосувати за пильностию, бо не хотять дразнити Мадярів і витягати для Нїмців каштани з огню. Коли Нїмцї хотять упорядкувати відносини, то мусять передовсїм зробити угоду зі Славянами. — Пос. Дершата доказував, що теперішну кризу не може залагодити нїяке правительство, лиш сам нарід і єго заступники. Бесїдник остерігав правительство, щоби не приймало автономічної тарифи митової і не відрочувало палати та не здавало ся на правлїнє §. 14. — Опісля промавляв пос. Брайтер.

На вчерашнім засїданю угорскої палати послів виголосив президент мінїстрів бесїду, в котрій предложив проґраму правительства. Першою задачею правительства — казав бесїдник — буде управильнити буджет, та залагодити справу континґенту рекрутів і справу фінансової умови з Хорватиєю. Дальшою задачею буде реформа виборча на основі загального права голосованя. Що до шкільництва то правительство не має наміру удержавнити всю науку і не буде ставити трудности культуральному розвоєви иньших народностий, котрі проживають на Угорщинї. — Правительство хоче лиш, щоби угорска ідея державна знайшла вираз у всїх кругах Угорщини. На поли рільництва буде правительство підпирати менших властителїв ґрунтових і переведе відловжене землї. Правительство предложить проєкт закона о обезпеченю робітників на случай старости і нездібности до працї, переведе реформу податкову і буде старати ся закінчити остаточно реґуляцию валюти. В справі Хорватиї видано зарядженє, щоби персонал зелїзничий в Хорватиї говорив по хорватски.

На вчерашнім засїданю Думи подав президент палати Муромцев до відомости, що наспіло пильне внесене підписане 36 послами, жадаюче поставленя інтерпеляциї до президента мінїстрів Горемикіна в справі оголошених в „Правительств. Вѣстнїку“ телєґрамів висиланих нїби то до царя, а підбурюючих одну часть населеня против другої і обиджаючих найвисшу законодатну інституцию. Дума ухвалила пильність.

Ходить чутка, що в Росиї заносить ся на зміну мінїстерства. „Нов. Время“ доносить іменно, що Шіпов сказав одному із сотрудників сеї ґазети, що Горемикін позістане ще лиш місяць на чолї правительства для захованя повага правительства а відтак буде утворений кабінет з більшости Думи. Подібну вість подає також і „Magdeburg. Ztg.“, котрої петербургский кореспондент доносить, що цар має намір повірити утворене нового кабінету Шіпову (котрий належить до т. зв. „жовтняків“ або „союза з 30 жовтня“) а в склад нового кабінету увійшли би також два члени Думи.

— І они мають свій обряд — замітив другий.

— Так, і они молять ся....

Всї Татари упали нараз на колїна, діткнули чолами землї і скоро встали. Три молодцї взяли свої кафтани і патинки і вернули знов на задний поклад. Лишив ся сам старець.

Він сів на ноги прикучнувши, єго уста порушали ся і на хорошім лици, окруженім білою бородою, появив ся дивний, зворушуючий вид, немов би глубокий смуток і піддане волї Бога.

В руцї мав рожанець.

— Дивіть, має і рожанець — відозвав ся один з людий.

— Побожний старець.

— То задля сина... Він умер в Астрахани — оповідав купець, що з Татарами їхав Волгою від того міста.

— Га! — замітив хтось. — Кождий чоловік хоче ратувати сря, нїхто не хоче бути погублений, навіть Татарин нї..

Тимчасом сумерк так збільшив ся, що тяжко було розпізнати, хто говорив. Не можна було розпізнати нїодного лиця, лиш стать молячого ся старця рисувала ся виразно понад водною площею. Він кивав ся поволи наперед і назад.

— Тату! — відозвав ся тихо якийсь голос. То Груня кликала батька. Димитрий Парфентєвич поспішив до неї.

— Тату!

— Що хочеш, люба дитино?

Дівчина дивила ся хвилю мовчки на молячого ся старця, відтак сказала непевним голосом:

— Що о тім гадати, чи та молитва помагає?

Хоч Груня говорила тихо, то однако всї єї чули; видавало ся, немов би повіяв лагідний подув воздуха по покладі і в неоднїй души найшло питане блїдої дівчини відгомін: „Чи помагає?“

Всї мовчали... Мимохіть глядїли на вечірнє небо, немов би хотїли слїдити за невидимим летом тої чужої, незрозумілої, але такої щирої, горячої і побожної молитви.

— Хто міг би сказати, що не помагає... озвав ся лагідний, добрий мужеский голос. — Менї здаєть ся, що чоловік молить ся лише до Бога.

— Всьо молить ся до него, вітця нашого. Дивіть, він глядить на небо.

— Хто знає, хто знає... — сказав хтось поважно.

— Хто годен зрозуміти дороги Господа!

Не переді корабля заскрипіла корба, лїхтарня як золота звізда полетіла понри машт в гору; филя приспула високо в нічній темноті, серед тишини доносив ся свист машини далекого парохода. На небі займало ся чим раз більше звізд і тихо опустила ся ніч на луки, лїси і поля, на води Волги.

І Грунї видавало ся, немов би земля сумно питала неба, але оно — мовчало уперто.

І Димитрий Парфентєвич мовчав. Може гадав якийсь час то само що Груня. Але нараз впало єму, що не годить ся хвалити чужу віру, бо то гріх против власної і єго строгі слова розвіяли чар хвилї.

— Ходи на долину, Груню... ходи! Що ми тут маємо робити? Ті люди безбожні. Они хулять Бога і співуть лиш соблазнь...

Дівчина пішла за ним без опору.

Новинки.

Львів, дня 30-го мая 1906.

— **Є. Е. п. Намістник** ґр. Андрей Потоцкий виїхав нинї пополудни до Відня в справах урядових.

— **Радник Двору** п. Залеский, шеф бюра президияльного Намістництва вернув до Львова.

— **Громи.** Вчера около 4-ої години по полудни показала ся грізна луна в стороні як Сокольники. Львівска сторожа огнева поїхала в ту сторону і застала в Сокольниках горіючі два обійстя, власність господарів Білика і Пайвера, котрі займили ся від удару грому підчас вчерашної тучі. Огонь удало ся в части пригасити. Найбільшу шкоду потерпів Білик, бо не був зовсїм обезпечений від огню. — В Медведівцях коло Бучача стала ся знов така пригода: Дня 18 с. м. в само полудне сиділа цїла родина селянина Антона Росиловского зложена із шести осіб при обіді, а найстарший син Йосиф сидів близько отвертих дверий до сїний. Нараз зачав падати сильний дощ, відтак страшно заблисло і загриміло, а серед того страшенного гуку, що потряс всїми, хлопець повалив ся на землю. Коли по хвили всї опритомніли з переструху, побачили, що грім вдарив в плечі того хлопця, випалив на нїм в двох кафтанах і в сорочці діру так велику як таріль, а відтак зсунув ся по тїлі і попарив єму цїлий бік. З прочої родини нїкому нїчого не стало ся. Хлопця відставили до шпиталю, а житю его не грозить нїяка небезпечність.

— **Аматорске представлене.** Дня 1-го червня с. р. товариство ім. Котляревского уладжує аматорску виставу „Парасї", комедії п. Льва Лопатиньского, при участи знаного хору читальнї в жовківского передмістя під управою п. Купчиньского і добірної орхестри. Початок о годинї 7·30 вечером. Цїни місць: первородний фотель 2 К, другорядний 1·50 К, крісло 1 К, партер 60 сот.; для учеників і войскових 30 сот. Білети можна вже тепер набувати в „Сокільскім Базарі", а в день вистави від 6-ої год. вечером при касї. Дохід призначений на будову руского театру.

— **З'їзд австрийских нотарів.** У Відни розпочали ся оногди паради делегатів товариства австрийских нотарів. Репрезентовані суть всї секциї товариства. З Галичини беруть участь: Іван Глік з Подгужа, Теофіль Витославский з Борщева, Максимілїян Райнер із Щирця, Іван Раставецкий з Куликова, Тит Буйновский з Тарнова, Ігнат Дембицкий із Жмигорода.

— **Риболовство в Добростанах.** Великий став в Воли добростаньскій, що находить ся недалеко жерела, заосмотрюючих львівскі водопроводи водою, буде в сїм роцї спущений. Львівский магістрат рішив приняти оферту на ловлю риби з того ставу за цїну 6000 корон. З рамени громади буде установлений надзір для контролї що-до рибного стану і що-до можливих шкід на прилягаючих землях в наслїдок спусканя ставу. Спуст розпічне ся в місяци червни і буде відбувати ся в цїли обезпеченя від великих шкід, але кождого дня лише на пять центиметрів глубини.

— **Гусеницї** знищили в сїм роцї в Теребовельщинї всї сади, особливо сливки. Тепер кинули ся на другі дерева, а хрущі сидять вже на малинах і рожах. Сумно виглядають тепер сади в теребовельскім, гусятиньскім і скалатскім повітї. Деякі села як Яблонів, Кобиловолоки, Садики і Крогулець, Васильківцї, Саджавки, Красне, Калагарівка, Вікно потратять сего року богато тисячів в наслїдок тої язви. На весну 1907 року богато дерев вже не віджие і буде нова страта. Треба буде садити нові дерева, а висохлі вирубувати.

— **Убитий перед вінчанєм.** З Градця доносять: Властитель більшої посїлости в Газельбері Михайло Радей, мав оногди станути до вінчаня. В дорозї до церкви брат молодої стріляв з револьвера, але при тїм поводив ся так нестрожно з оружием, що поцїлив Радея в серце і убив его на місци. Неосторожного стрільця увязнено.

— **Самоубийство.** Властитель копальнї нафти і співвластитель рафінериї нафти в Хорківцї, Іван Фібіх, до недавна ще богатий чоловік, стративши цїле своє майно, відобрав собі житє в Монте Карльо, де пробовав ще щастя при рулеті. Фібіх був давнїйше офіцером при уланах, мав 36 лїт і полишив молоду жінку, доньку гр. Едварда Стаженьского, старости в Подгужу.

† **Померла** Стефанїя Електоровичівна, окінчена семинаристка, дня 26-го с. м., в 19-ім роцї житя в Станиславові.

Телеґрами.

Відень 30 мая. W. Ztg. оголосила санкцию закона в справі підвисшеня емеритури урядників і служби державної за помочию власного обезпеченя та санкцию закона в справі дальшого підвисшеня пенсиї вдовиць по урядниках і учителях державних.

Варшава 30 мая. Вчера о 12 год. в полудне на розї улиці Холодної і Білої вискочило на ступень дорожки, котрою їхав помічник комісаря 7. циркулу зі стійковим, двох людий і стрілили до них кілька разів з револьверів. Помічник комісаря погиб на місци а тяжко зранений стійковий також небавком помер.

Пабяницї 30 мая. До фабрики під фірмою Круме і Ендер впала громада робітників социялїстів та зажадала від робітників народовців, щоби перестали робити. На відмовну відповідь социялїсти почали стріляти і розпочала ся кровава борба, в котрій зранено 16 осіб. Роботу в фабрици хвилево застановлено.

Риґа 30 мая. Пароход, на котрім знаходило ся 75 подорожних і значний набір призначений до купелевої місцевости Дуббельн (в риґскім заливі), затонув вчера безпосередно по тім, як відчалив від причалї, мабуть внаслїдок за великого набору. Удало ся уратувати всего лиш 10 осіб.

Копенгаґа 30 мая. Нововибраний „Фолькетінґ" має слїдуючий склад: правительственна партия 55 і 1 посол з островів Фар Ер, социялїсти 24, правиця 13, умірна лївиця 9, диких 3. Серед вибраних знаходять ся президент мінїстрів і мінїстри справ внутрішних, просьвіти, торговлї, рільництва і справедливости.

Гамбурґ 30 мая. На пароході „Арад", що приплив тут з Буенос Айрес знайдено здохлі щури. Єсть підозріне о джуму. Заряджено всякі средства осторожности.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа** у Львові дня 30-го мая: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·15 до 8·30; жито 5·50 до 5·70; овес 7·30 до 7·50; ячмінь пашний 6·50 до 6·70; ячмінь броварний 0·— до 0·—; ріпак —·— до —·—; льнянка —·— до —·—; горох до варення 8·— до 9·50; вика 0·— до 0·—; бобик 0·— до 0·—; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона —·— до —·—; конюшина біла —·— до —·—; конюшина шведска —·— до —·—; тимотка —·— до —·—.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).